

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2005-792-0155
Dok.: AHN40002

Besvarelse af spørgsmål nr. 112 af 30. november 2005 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del).

Spørgsmål:

”Det fremgår bl.a. af Rigsadvokatens redegørelse fra juni 2005 om straffene i sager om overtrædelser af straffelovens § 222, ”at der dog er enkelte sager, som efter min opfattelse ligger i underkanten af det strafniveau, som må anses for tilsigtet med strafskærpelsen.”

- a) Hvilke overvejelser giver dette ministeren anledning til?
- b) Er dommene i sagen fra Tønder om seksuelle overgreb på en pige efter ministerens vurdering i overensstemmelse med lovgivernes intentioner med strafskærpelsen i 2002?”

Svar:

Efter bestemmelsen i straffelovens § 222, stk. 1, straffes den, der har samleje med et barn under 15 år, med fængsel indtil 8 år. Har barnet været under 12 år, eller har gerningsmanden forskaffet sig samlejet ved tvang eller fremsættelse af trusler, kan straffen stige til fængsel indtil 12 år.

Efter straffelovens § 224 finder bestemmelsen i § 222 tilsvarende anvendelse med hensyn til anden kønslig omgængelse end samleje.

Strafferammerne i straffelovens § 222 blev forhøjet fra henholdsvis fængsel indtil 6 og 10 år til fængsel indtil 8 og 12 år ved lov nr. 380 af 6. juni 2002 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og færdselsloven (Skærpelse af straffen for voldtægt, vold uagtsomt manddrab, uagtsom betydelig legemsbeskadigelse, forsætlig fareforvoldelse, biltyveri, grov forstyrrelse af ro og orden, menneskesmugling og menneskehandel m.v.). Ved ændringen tilsigtedes en vis generel forhøjelse af straffene for overtrædelse af straffelovens § 222. Loven trådte i kraft den 8. juni 2002.

Rigsadvokaten har senest den 7. juni 2005 afleveret en redegørelse om straffene i sager om overtrædelse af straffelovens § 222. Rigsadvokatens redegørelse bygger på en indberetningsordning, hvorefter der skulle ske indberetning af alle by- og landsretsafgørelser, hvor der er domfældt for overtrædelse af straffelovens § 222, herunder også af § 216, jf. §§ 224 eller 225.

Rigsadvokaten konkluderer i redegørelsen, at det er vanskeligt at vurdere strafudmålingsniveauet, bl.a. fordi der ikke foreligger redegørelser om straffene forud for strafskærpelsen, og fordi der er tale om et meget spinkelt materiale. Hertil kommer, at sager om overtrædelse af straffelovens § 222 i høj grad er svære at sammenligne, idet de omfatter forhold af meget forskellig karakter og grovhed, ligesom strafudmålingen ifølge dommenes præmisser sker efter en meget konkret vurdering af sagens omstændigheder.

Sammenfattende er det Rigsadvokatens opfattelse, at strafudmålingen i sager om overtrædelse af straffelovens § 222 generelt må antages at tage udgangspunkt i tilkendegivelserne i forarbejderne til lov nr. 380 af 6. juni 2002.

Under hensyn til at der i enkelte sager er udmålt en straf, som efter Rigsadvokatens opfattelse må anses for at være for lav, finder Rigsadvokaten, at der fortsat bør være særlig opmærksomhed på strafudmålingen i sager om overtrædelse af straffelovens § 222, herunder at der tages initiativ til at anke domme med påstand om skærpelse, hvis der findes grundlag for det.

Justitsministeriet har fundet det rigtigst at fortsætte indberetningsordningen i endnu en periode for derved at skabe en endnu bredere dokumentation for udviklingen på området.

Justitsministeriet har derfor anmodet Rigsadvokaten om at afgive en fornyet redegørelse om strafudviklingen for seksuelt misbrug af børn inden den 1. juli 2006.

Jeg kan ikke kommentere de konkrete straffesager, da de er under behandling ved domstolene, men jeg vil naturligvis fortsat følge udviklingen nøje for at sikre, at straffelovgivningen til stadihed fuldt ud lever op til og afspejler samfundets afstandtagen over for disse forbrydelser.